

Sygn. akt V KO 65/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie zażalenia **M.M.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. z dnia 31.05.2017r., sygn. akt PO III Ds. (...), o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych lub przekroczenia uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, tj. o popełnienie przestępstw z art. 231 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 listopada 2017 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K. zawartego w postanowieniu

z dnia 5 września 2017 r., sygn. akt II Kp (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 września 2017 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w K. w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia **M.M.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. z dnia 31.05.2017r., sygn. akt PO III Ds. (...), o umorzeniu śledztwa w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych lub przekroczenia uprawnień przez

funkcjonariuszy publicznych, tj. o popełnienie przestępstw z art. 231 § 1 k.k. i art. 190 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, iż w niniejszej sprawie M.M. jako ewentualnych sprawców wskazuje m.in. sędziego Sądu Rejonowego w S. oraz prokuratorów okręgu K., co w odbiorze społecznym może utwierdzać przekonanie, że sprawa zostanie rozstrzygnięta przez sędziów sądu właściwego w sposób nieobiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia M.M. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w Z. z dnia 31.05.2017r., sygn. akt PO III Ds. (...) o umorzeniu śledztwa jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających obawę o bezstronność sądu właściwego i spełniających powyższe kryterium należą sprawy, w których osobą oskarżoną bądź podejrzaną jest sędzia sądu właściwego lub sądu wyższego rzędu w tym samym okręgu, jak ma to miejsce na gruncie przedmiotowej sprawy.

Wobec powyższego, podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w K., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu celem wyeliminowania - w opinii społecznej, a także samych stron postępowania - przeświadczenie o niemożności bezstronnego rozpoznania sprawy. W realiach sprawy jej pozostawienie we właściwości sądu okręgu konińskiego, w którym służbowe obowiązki pełnią funkcjonariusze publiczni wymienieni przez M.M. w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstw, stanowiłoby zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, jakim jest potrzeba ukształtowania w opinii społecznej przekonania o obiektywizmie i bezstronności sądu rozpoznającego zażalenie pokrzywdzonego.

Uwzględniając całokształt przeprowadzonych wyżej rozważań postanowiono jak na wstępie.

as